

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา และเพื่อแสวงหาแนวทางการป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามและให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 109 คน และสัมภาษณ์อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 3 คน

ผลการศึกษา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จบ ป.6 ไม่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ มีคดีฐานลักทรัพย์และชิงทรัพย์ ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ประจำ ไม่มีค่าใช้จ่ายประจำ สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ในส่วนของระดับความคิดเห็น พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และสภาพแวดล้อมในชุมชน มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก สำหรับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม มีความคิดเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง

ในการหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม มีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม ที่ต่างกัน

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เด็กที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจะมีภูมิหลังทางครอบครัวที่แตกแยก มีการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว ตัวเด็กและเยาวชนมักगेเรไม่เรียนหนังสือ มีการศึกษาต่ำ เป็นเด็กกระทำผิดซ้ำ ชุมชนที่อยู่อาศัยมีการใช้ยาเสพติด และพบว่าส่วนใหญ่กระทำผิดเพราะการคบหาสมาคมกับเพื่อน

ข้อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมี 4 ด้านที่ต้องให้ความร่วมมือกัน ได้แก่ ตัวผู้กระทำความผิดเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการฟื้นฟูสภาพจิตใจ ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา ให้โอกาสในการกลับตัวให้การศึกษา ให้การฝึกอบรมอาชีพ มีสถานที่ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงออก เช่น การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การเล่นดนตรี เป็นต้น รวมถึงการไม่ใช้ความรุนแรงและการลงโทษ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสกลับคืนมาสู่ในสังคมได้

ทั้งนี้แนวทางในการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจะต้องทำอย่างจริงจัง ครอบคลุมของความสัมพันธ์ และต่อเนื่องเพื่อให้การแก้ไขนั้นได้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ชื่อแฟ้ม: 04บทคัดย่อ
ไดเรกทอรี: G:\2พัฒนัชดา
แม่แบบ: C:\Documents and Settings\admin\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
ชื่อเรื่อง: บทที่ 5
เรื่อง:
ผู้เขียน: iLLuSioN
คำสำคัญ:
ข้อคิดเห็น:
วันที่สร้าง: 27/03/52 ๒๓/๐๓/๕๒ ๑๓:๔๐ น.
เปลี่ยนหมายเลข: 12
บันทึกครั้งสุดท้ายเมื่อ: 16/05/52 ๑๖/๐๕/๕๒ ๑๒:๔๘ น.
บันทึกครั้งสุดท้ายโดย: vip
เวลาในการแก้ไขทั้งหมด: 13 นาที
พิมพ์ครั้งสุดท้ายเมื่อ: 23/06/52 ๒๓/๐๖/๕๒ ๑๐:๔๖ น.
เป็นงานพิมพ์ที่เสร็จสิ้นขึ้นสุดท้าย
จำนวนหน้า: 2
จำนวนคำ: 388 (ประมาณ)
จำนวนอักขระ: 2,216 (ประมาณ)